

Gideon, Jepte, at Samson

***"Nang ang Panginoon ay magtaas sa kanila ng mga hukom, ang Panginoon nga ay sumasa hukom, at iniligtas sila sa kamay ng kanilang mga kaaway sa lahat ng mga araw ng hukom."
Hukom 2:18***

Sa loob ng ilang siglo pagkamatay ni Joshua, walang tiyak na kaayusan ng pamahalaan sa Israel. Ang tala ay na sa panahong ito ginawa ng lahat ang tila "tama sa kanyang sariling mga mata." (Bilang 33:52-56; Hukom 21:25). Sa karamihang bahagi ang kalakaran ay patungo sa kalikuan at pagsamba sa huwad na mga diyos. Bilang kaparusahan sa kanilang masasamang paraan, pinahintulutan ng Diyos ang mga Israelita na apihin ng kanilang mga kaaway, na hindi nila lubos na pinalayas sa lupain ng Canaan gaya ng iniutos niya. (Hukom 2:13-15). "Gayunpaman ang Panginoon ay nagbangon ng mga hukom, na nagligtas sa kanila sa kamay ng mga nagsamsam sa kanila." (talata 16). Sa artikulong ito, susuriin natin ang buhay ng tatlong tapat na hukom—sina Gideon, Jepte, at Samson.

Si Gideon ang ikalimang hukom ng Israel. Noong unang binanggit siya ay dinalaw ng isang anghel habang naggigiik ng “trigo sa tabi ng pisaan ng ubas, upang itago ito sa mga Midianita,” na umapi sa Israel sa loob ng pitong taon. Sinabi ng anghel kay Gideon, "Ang Panginoon ay sumasaiyo, ikaw na makapangyarihang lalaking may tapang." (Hukom 6:11, 12). Ang tugon ni Gideon sa anghel ay hindi masyadong masigasig. Mahirap para sa kanya na makita kung paano, sa ilalim ng mga pangyayari, masasabing kasama niya ang Panginoon, o, sa katunayan, kasama ng sinuman sa mga Israelita. Tinanong niya ang anghel, "Kung ang Panginoon ay sumasa atin, bakit nga ang lahat ng ito ay nangyari sa atin? at nasaan ang lahat ng kaniyang mga himala na sinabi sa atin ng ating mga ninuno, na nagsasabi, Hindi ba tayo iniahon ng Panginoon mula sa Egipto? Ngunit ngayon ay pinabayaan tayo ng Panginoon, at ibinigay tayo sa kamay ng mga Madianita." talata 13

Ang tugon na ito ay hindi kinakailangang nagpapahiwatig na si Gideon ay nag-alinlangan sa pahayag ng anghel, ngunit marahil ito ay paraan lamang niya upang makakuha ng karagdagang impormasyon. Nangatuwiran si Gideon na kung gumawa ang Diyos ng mga himala noong nakaraan para iligtas ang kaniyang bayan, magagawa niya itong muli, at gusto niyang makatiyak na ito ang

mangyayari. Sumagot ang Panginoon kay Gideon sa pamamagitan ng anghel: “Humayo ka sa iyong kapangyarihang ito, at ililigtas mo ang Israel sa kamay ng mga Madianita: hindi ba kita sinugo?” Ang katiyakang ito ay hindi nakakumbinsi kay Gideon, sapagkat siya ay sumagot, “Paano ko ililigtas ang Israel? narito, ang aking pamilya ay dukha sa Manases, at ako ang pinakamaliit sa sambahayan ng aking ama.” bersikulo 14,15

Dito ipinakita ni Gideon ang katangiang pagpapakumbaba na taglay ng lahat ng ginamit ng Panginoon sa kanyang paglilingkod. Ang kanyang pamilya ay mahirap, at maliwanag na ang mga pangyayari ay ipinadama kay Gideon na siya ay hindi gaanong mahalaga sa pamilya, kaya naman nagulat siya at nag-alinlangan nang sabihin sa kanya ng Panginoon na siya ang kanyang pinili bilang tagapagligtas ng kanyang mga tao. Tiniyak ng Diyos ang mapagpakumbabang lalaking ito, na sinasabi sa kanya, “Tiyak na sasamahan kita, at sasaktan mo ang mga Midianita bilang isang tao.” (Hukom 6:16). Kapag tiniyak ng Panginoon, “Tiyak na sasaiyo ako,” maging ang pinakamababa at pinakamahina sa mga tao ay magiging magiting at matapang kung sila ay nananampalataya sa kanya, ngunit ang pananampalataya ni Gideon ay kailangang

patibayin. Hindi siya nag-alinlangan sa Panginoon, ngunit nais niyang makatiyak na ang Diyos ng Israel ang nakikipag-usap sa kanya; kaya't muli siyang sumagot, "Kung ngayon ay nakasumpong na ako ng biyaya sa iyong paningin, kung gayon ay ipakita mo sa akin ang isang palatandaan na ikaw nga ang nakikipag-usap sa akin." talata 17

Pagkatapos ay hiniling ni Gideon sa anghel ng Panginoon na huwag umalis "hanggang sa dumating ako sa iyo, at ilabas ang aking kaloob, at ihain sa harap mo." Nangako ang mensahero na mananatili. "Pumasok si Gideon, at naghanda ng isang batang kambing [isang batang kambing], at mga munting tinapay na walang lebadura na isang efa ng harina: ang laman ay inilagay niya sa isang bakol, at inilagay niya ang sabaw sa isang palayok, at inilabas sa kaniya sa ilalim ng encina, at iniharap." (talata 18,19). Nang magkagayo'y sinabi ng sugo ng Dios kay Gideon, "Kunin mo ang laman at ang mga munting tinapay na walang lebadura, at ilagay mo sa batong ito, at ibuhos mo ang sabaw. At ginawa niya ito. Nang magkagayo'y iniunat ng anghel ng Panginoon ang dulo ng tungkod na nasa kaniyang kamay, at hinipo ang laman at ang mga tinapay na walang lebadura; at may bumangon na apoy sa bato, at tinupok ang tinapay na walang lebadura. mawala sa kanyang paningin." bersikulo 20,21

Ang anghel ng Panginoon ay nagpakita kay Gideon sa anyong tao. Ang mahimalang pagpapakita ng banal na kapangyarihan at ang biglaang pagkawala ng makalangit na sugo ay nagpaunawa kay Gideon kung kanino siya nakikipag-usap. Nang magkagayo'y sinabi niya, Sa aba, Oh Panginoong Dios, sapagka't sapagka't nakita ko ang isang anghel ng Panginoon nang harapan. At sinabi sa kaniya ng Panginoon, Sumaiyo ang kapayapaan; huwag kang matakot: hindi ka mamamatay. bersikulo 22,23

Nawasak ang Pagsamba kay Baal

Ngayong natitiyak na ni Gideon na ang pagpapala ng Panginoon ay nasa kanya, handa na siyang magpatuloy sa gawain ng pagpapalaya sa mga Israelita mula sa mga Midianita. Ang isang kinakailangang paghahanda para dito ay ang pagsira sa pagsamba kay Baal sa lupain. Ito ay isang matinding pagsubok kay Gideon, dahil ang kanyang sariling ama ay nagtatag ng isang altar para sa paganong pagsamba.

Sinabi sa kanya ng anghel ng Panginoon, “Kunin mo ang guyang toro ng iyong ama, sa makatuwid бага'y ang ikalawang toro na pitong taong gulang, at ibagsak mo ang dambana ni Baal na nasa iyong ama, at putulin mo ang Asera [sagradong mga puno

na ginagamit sa pagsamba sa diyus-diyosan] na nasa tabi nito: At magtayo ka ng isang dambana para sa Panginoon mong Diyos sa tuktok ng batong ito, sa ayos na dako, at maghahandog ka ng ikalawang toro ng baka, at maghahandog ka ng isang handog na susunugin.” Hukom 6:25,26

Ginawa ni Gideon ang mga tagubiling ito. Ginamit niya ang tulong ng sampu sa kanyang mga tagapaglingkod “at ginawa ang ayon sa sinabi ng Panginoon sa kanya.” Ginawa niya ang mga tagubilin sa gabi dahil natatakot siya sa reaksiyon ng sambahayan ng kanyang ama at naisip niya na pinakamahusay na tapusin ang pagkilos bago nila ito natuklasan. Hindi minamaliit ni Gideon ang marahas na reaksiyon ng mga mananamba ni Baal. Nang malaman ng “mga lalaki ng lunsod” kung ano ang ginawa at na si Gideon ang may pananagutan, hiniling nila na siya ay mamatay. talata 27-30

Iginiit nila ito sa ama ni Gideon, si Joas. Gayunpaman, si Joash, kahit na itinatag niya ang altar ni Baal at ang Ashera na winasak ng kanyang anak, ay sumagot sa mga humihingi ng buhay kay Gideon, "Makikipaglaban ka ba para kay Baal? ililigtas mo ba siya? Siya na makikipagtalo para sa kanya, patayin siya habang umaga pa: kung siya ay isang diyos, hayaan siyang makiusap para sa

kanyang sarili, sapagkat ibinagsak ng isa ang kanyang altar." Hukom 6:31

Maliwanag na humanga si Joas sa bagay na hindi napigilan ni Baal ang pagkawasak ng sarili niyang altar. May katalinuhan ang kanyang mga pakikiramay ay lumilipat kay Gideon, at ang kanyang pagtitiwala sa Diyos ng Israel ay tumaas. "Sa araw na iyon," tinawag ni Joash ang kaniyang anak na "Jerubaal [Hebreo: hayaang makipagtalo si Baal], na sinasabi, Hayaan si Baal na makiusap laban sa kaniya, sapagkat ibinagsak niya ang kaniyang dambana." talata 32

Isang Hukbong Nagtipon

Isang agarang krisis ang nabuo. Ang tala ay "nang magkagayo'y ang lahat ng Madianita at ang mga Amalecita at ang mga anak sa silangan ay nagpipisan, at tumawid, at humantong sa libis ng Jezreel. Nguni't ang Espiritu ng Panginoon ay suma kay Gideon." Humihip siya ng trumpeta, at ang mga lalaki sa sambahayan ng kanyang ama ay natipon sa kanya. Nagpadala rin siya ng mga sugo "sa buong Manases; na napsan din sa likuran niya: at nagpadala siya ng mga sugo kay Aser, at kay Zabulon, at sa Nephtali; at sila'y umahon upang salubungin sila." (talata 33-35). Mabilis ang takbo ng

mga bagay-bagay, at di-nagtagal ay napalibutan si Gideon ng isang hukbong handang sumunod sa kanyang pamumuno sa pagsalakay sa mga kaaway ng Israel. Para sa isa na itinuring na pinakamababa sa sambahayan ng kanyang ama, ito ay malamang na isang napakabigat na pangyayari para kay Gideon; at hindi kataka-taka na nadama niya ang pangangailangan ng karagdagang katiyakan mula sa Panginoon.

"Sinabi ni Gideon sa Diyos, Kung iyong ililigtas ang Israel sa pamamagitan ng aking kamay, gaya ng iyong sinabi, Narito, ako'y maglalagay ng isang balahibo ng balahibo sa sahig; at kung ang hamog ay nasa balahibo lamang, at ito ay tuyo sa buong lupa sa palibot nito, ay malalaman ko nga na iyong ililigtas ang Israel sa pamamagitan ng aking kamay, gaya ng iyong sinabi." (mga talata 36,37). Ang Panginoon ay matiyaga kay Gideon at iginalang ang kanyang kahilingan. Kinaumagahan, nang suriin niya ang balahibo ng tupa, ito ay lubusang nabasa, na naglalaman, gaya ng sinasabi ng rekord, ng "isang mangkok na puno ng tubig," habang ang lupa sa paligid nito ay tuyo. Ito ay dapat na talagang nakakumbinsi, ngunit hindi pa rin lubos na nasisiyahan si Gideon. Upang makatiyak na doble, binaligtad niya ang mga kundisyon, na hinihiling sa Panginoon sa ikalawang pagsubok na hayaang

manatiling tuyo ang balahibo at mahulog ang hamog sa nakapalibot na lupa.

Napagtanto ni Gideon na marami siyang hinihiling, at sinabi niya sa Diyos, “Huwag mag-init ang iyong galit laban sa akin, at magsasalita ako ngunit ngayon lamang.” Muli, pinarangalan ng Panginoon ang kahilingan ni Gideon, “sapagkat tuyong balat lamang, at nagkaroon ng hamog sa buong lupa.” (mga talata 39,40). Dapat alalahanin, si Gideon ay nabuhay noong panahon sa kasaysayan ng Israel nang ang bansa ay naanod sa idolatriya, at sa loob ng maraming taon ay inapi sila ng kanilang mga kaaway. Siya ay may kaunti o wala sa paraan ng personal na karanasan o obserbasyon kung saan ang kanyang pananampalataya sa Panginoon ay maaaring magpahinga. Tulad ni Moises pagkatapos ng kanyang apatnapung taon sa Midian, kailangan ni Gideon ng katiyakan sa iba’t ibang paraan na siya ay tinawag upang iligtas ang kanyang mga tao.

Ang kawalan ng tiwala sa sarili na ito ang nagbigay-daan sa Panginoon na gamitin si Gideon nang napakaganda. Gayunpaman, may isa pang aral na nais ng Panginoon na matutuhan niya, na hindi siya dapat umasa sa lakas ng mga numero. Sinabi sa kanya ng Diyos na ang hukbo na kanyang natipon ay lubos na napakalaki. “Ang bayan na kasama mo ay

napakarami para sa akin upang ibigay ang mga Madianita sa kanilang mga kamay, baka ang Israel ay magmalaki laban sa akin, na magsabi, Ang aking sariling kamay ang nagligtas sa akin.” Hukom 7:2

Ang orihinal na sukat ng boluntaryong hukbo na inilagay ang kanilang mga sarili sa pagtatapon ni Gideon ay tatlumpu't dalawang libo. Sa ilalim ng mga tagubilin ng Panginoon sinabi niya sa kanyang mga tauhan na sinuman sa kanila na natatakot ay dapat bumalik sa kanilang mga tahanan. “At bumalik sa mga tao ang dalawampu't dalawang libo; at natira ang sampung libo.” (talata 3). Pagkatapos, sinabi ng Panginoon kay Gideon, “Marami pa ring lalaki. Ibaba mo sila sa tubig, at papayatin ko sila doon. Kung sasabihin ko, ‘Ang isang ito ay sasama sa iyo,’ siya ay pupunta; ngunit kung sabihin ko, ‘Ang isang ito ay hindi sasama sa iyo,’ hindi siya sasama.” taludtod 4

Simple lang ang pagsubok. Ihiwalay ang mga humihigop ng tubig gamit ang kanilang mga dila gaya ng paglap ng aso sa mga lumuluhod upang uminom.” Tatlong daan lamang sa sampung libo ang humigop ng tubig, "inilagay ang kanilang kamay sa kanilang bibig," at sa gayon ay maingat na nakabantay habang uminom ang tatlong daan na ito ay bubuo ng buong hukbo na pangungunahan ni Gideon laban sa mga Midianita verses 5-7

Higit pang pinalakas

Isang napakalaking hukbo ng mga kaaway ng Israel ang nagkampo sa libis ng Jezreel. Walang alinlangan na kailangan ni Gideon ng karagdagang katiyakan na ang gayong hanay ng sandatahang lakas ay maaaring talunin ng tatlong daang lalaki lamang. “Noong gabi ring iyon” inutusan ng Panginoon si Gideon na isama si Phura, ang kanyang lingkod, pababa sa kampo ng mga Midianita, “at maririnig mo ang kanilang sasabihin.” Sinabi sa kanya ng Panginoon na ang kanyang narinig ay magbibigay sa kanya ng lakas ng loob para sa pag-atake na gagawin mamaya. talata 9-11

Ang pagdalaw na ito sa hanay ng mga Midianita ay ginawa sa gabi, at hindi napansin ng kanilang mga bantay. “Dumating si Gideon habang sinasabi ng isang lalaki sa isang kaibigan ang kanyang panaginip. Nanaginip ako, ang sabi niya. Isang bilog na tinapay ng sebada ang bumagsak sa kampo ng mga Midianita. Tinamaan nito ang tolda nang napakalakas kaya nabaligtad at gumuho ang tolda. Sumagot ang kanyang kaibigan, Ito ay walang iba kundi ang tabak ni Gideon na anak ni Joas, ang mga Midianita, ang mga kamay ng mga Midianita. (talata 13,14). Ang pagkarinig sa salaysay ng panaginip na

ito at ng interpretasyon nito ay nagbigay kay Gideon ng katiyakang kailangan niya na ang maliit na pangkat ng tatlong daan na pinili ng Diyos na maging kaniyang hukbo ay aktuwal na talunin ang mga Midianita. Pagbalik sa kanyang mga kawal, sinabi niya, “Bumangon ka, sapagkat ibinigay ng Panginoon sa iyong kamay ang hukbo ng Madian.” talata 15

Ang tatlong daang kawal ni Gideon ay hindi nabigyan ng sandata, ngunit ngayon ay binigyan niya ang bawat isa ng isang trumpeta, isang pitsel na lupa, at isang lampara, o sulo, upang ilagay sa loob ng pitsel. Kaduda-dudang may iba pang hukbo sa kasaysayan ng sangkatauhan na nasangkapan. Bagama't hindi sinasabi ng talaan, maaaring walang pag-aalinlangan na ang paraan ng pakikipaglaban at plano ng pagsalakay ni Gideon ay pinamunuan ng Panginoon. Bilang pagbibigay sa kanila ng kanilang mga sandata, pinaghiwalay ni Gideon ang kaniyang mga hukbo sa tatlong grupo, na inilagay sila sa mga gilid ng mga burol na nakapalibot sa hukbo ng Midian na nagkampo sa libis sa ibaba. Si Gideon ang pumalit sa isa sa maliliit na kumpanya. Hukom 7:16

Inutusan niya ang lahat na gawin ang kanyang ginawa. Kapag hinipan niya ang kanyang trumpeta, hihipan nila ang kanila. Sabay-sabay nilang babasagin ang mga pitsel, na ginagamit upang itago

ang kanilang mga sulo. Pagkatapos sila ay sumigaw, "Ang espada ng Panginoon, at ni Gideon." (talata 17,18). Ang Midianita na naunang nagpaliwanag sa panaginip ng kanyang kapwa ay nagsabi, "Ito ay walang iba kundi ang tabak ni Gideon." Marahil marami sa mga Midianita ang nakarinig tungkol sa panaginip na ito at sa interpretasyon nito; kaya't kapag narinig nila ang sigaw ng tatlong daan, tiyak na aakalain nilang nagkakatotoo ang panaginip.

Lumilitaw na mas marami ang nasasangkot sa diskarte ni Gideon kaysa sa nakikita sa ibabaw. Bagama't maliit ang kaniyang hukbo, ipinakalatag niya sila sa paraang halos napapalibutan ang kampo ng mga Midianita. Karaniwang ang mga kapitan lamang ng isang hukbo ang magpapatunog ng mga trumpeta at may dalang mga sulo, at kapag ang mga Midianita ay makarinig ng tatlong daang trumpeta na tumutunog at makakita ng tatlong daang kumikislap na mga sulo na nakapalibot sa kanila sa lahat ng panig ay tiyak na magbibigay ng impresyon na sila ay sinasalakay ng isang napakalaking hukbo. Sa ngayon, maaari nating tawagin ang gayong estratehiya bilang "psychological warfare."

Habang ang tatlong daan ay humihip ng kanilang mga trumpeta, binasag ang kanilang mga pitsel, hawak ang kanilang mga sulo, at sumigaw ng

“espada ng Panginoon, at ni Gideon,” ang takot at takot ay kumalat sa hanay ng mga kaaway. "Inilagay ng Panginoon ang tabak ng bawat tao laban sa kanyang kapwa, maging sa buong hukbo." (talata 19-22). Habang nag-aagawan ang mga Midianita, tumakas sila. Hinabol ng mga Israelita, sa wakas ay hinuli at pinatay ang kanilang mga prinsipal at hari. (Hukom 7:23-25; 8:1-21). Ang tagumpay ng Israel ay ganap na.

Si Gideon ay isa sa pinakamapagpakumbaba at sa parehong oras na pinakamagaling na estadista ng Bibliya. Nang unang makipag-usap sa kanya ang anghel ng Panginoon, ipinaliwanag niya na siya ang pinakamababa sa sambahayan ng kanyang ama, at pinanatili niya ang diwa ng pagpapakumbaba. Narinig niyang ginamit ng mga Midianita ang pananalitang, “Ang tabak ni Gideon,” ngunit nang atasan niya ang kanyang maliit na hukbo na gamitin ito bilang isang sigaw ng digmaan, idinagdag niya ang pangalan ng Diyos, at inuna ito: “Ang tabak ng Panginoon, at ni Gideon.”

Nang matapos ang kanyang mga tagumpay, “sinabi ng mga lalaki ng Israel kay Gideon, Maghari ka sa amin, ikaw, at ang iyong anak, at ang anak din ng iyong anak: sapagka't iniligtas mo kami sa kamay ng Madian. Dito muli, gayunpaman, ang kababaang-loob at wastong pananaw ni Gideon ay ipinakita. Siya

ay tumugon sa kahilingang ito, na nagsasabi, "Hindi ako magpupuno sa iyo, ni ang aking anak ay magpupuno sa iyo: ang Panginoon ang magpupuno sa iyo." (Hukom 8:22, 23). Sa gayon ay muling pinananatili ng tapat na hukom na ito sa Israel ang Panginoon sa harap ng kanyang mga tao, na binibigyang-diin na sa pamamagitan lamang ng pagsunod sa kanya maaari nilang asahan na manatiling malaya at masagana.

Ang mga resulta ng halimbawa at tapat na paghatol ni Gideon ay tumagal lamang habang siya ay nabubuhay. "Nang mamatay si Gideon, ... ang mga anak ni Israel ay bumalik, at sumama sa pakikiapid sa mga Baalim, at ginawang kanilang dios si Baalberith. At hindi naalaala ng mga anak ni Israel ang Panginoon nilang Dios, na nagligtas sa kanila sa kamay ng lahat ng kanilang mga kaaway sa lahat ng dako: Ni nagpakita man sila ng kagandahang-loob sa sangbahayan ni Jerobaal, sa makatuwid baga'y kay Gideon, ayon sa lahat ng kabutihang ipinakita niya sa Israel." Hukom 8:33-35

Si Jepte at ang Kanyang Anak na Babae

Matapos ang pagkamatay ni Gideon at ang kasamaan ng kanyang anak na si Abimelech, isang serye ng mga hukom ang itinayo ng Panginoon

upang pangasiwaan ang mga gawain ng Israel, ngunit kakaunti o walang impormasyon ang ibinigay tungkol sa kanila hanggang sa makarating tayo kay Jephte, isang anak ni Gilead. Ipinakilala si Jepte bilang isang makapangyarihang lalaki na may tapang, ngunit siya ay inilayo ng kaniyang mga kapatid dahil siya ay anak ng isang “kaibang babae,” at siya ay “tumakas mula sa kaniyang mga kapatid, at tumira sa lupain ng Tob.” Hukom 11:1-3

Ang kakayahan ni Jepte bilang isang lider at militarista ay maliwanag na kinilala maging ng mga nag-aakalang sila ay mas mataas sa lipunan. Nang labis na inapi ang Israel ng mga Ammonita, hinanap ng mga matatanda si Jepte at humingi ng tulong sa kanya, na ipinangako sa kanya ang pamumuno ng bansa pagkatapos niyang talunin ang mga Ammonita. Nag-aatubili na tinanggap ni Jephte at nagwagi, gaya ng ginawa ng ibang mga heneral ng militar noong panahon na ang pagpapala ng Panginoon ay nasa kanila. mga talata 4-32

Gayunpaman, ang pangalan ni Jephte ay prominente sa sagradong talaan hindi dahil sa kanyang kadalubhasaan sa militar, ngunit dahil sa isang panata na ginawa niya sa Panginoon sa pag-asam ng tagumpay na ibibigay sa kanya sa pamamagitan ng banal na tulong. Ang panata ay ang anumang unang lumabas sa kanyang bahay kapag

siya ay bumalik mula sa labanan ay iaalay sa Panginoon bilang sakripisyo. bersikulo 30,31

Nang bumalik si Jephte mula sa pakikipaglaban, ang kanyang anak na babae, na nag-iisang anak, ang unang lumabas sa bahay upang salubungin siya. Sinasabi ng ulat, "At nangyari, nang makita niya siya, na hinapak niya ang kaniyang mga damit, at sinabi, Sa aba, anak ko! Nilipol mo ako ng lubos! Dinala mo ako ng kapahamakan! Sapagka't ako ay nanata sa Panginoon, at hindi ko na maibabalik." bersikulo 34,35

Sa mga maharlika ng Israel, ang paggawa ng isang panata sa harap ng Panginoon ay isang napakaseryosong bagay. Isinulat ni Solomon na mas mabuti na huwag manata, kaysa manata at hindi magbayad. (Ecclesiastes 5:4, 5). Ganito ang pananaw ni Jephte; at habang ang kanyang panata ay napatunayang mas mahal kaysa sa kanyang inaasahan, na pumasok sa gayong solemne na obligasyon, wala siyang nakitang paraan para baguhin ito. Hindi nagrebelde ang kanyang anak. Naunawaan niya ang sitwasyon at humiling lamang ng dalawang buwan kung saan, gaya ng nakasaad sa rekord, "Maaari akong umakyat at bumaba sa mga bundok, at iiyak ang aking pagkabirhen, ako at ang aking mga kasamahan." Pinagbigyan ni Jephte

ang kahilingang ito. Pagkaraan ng dalawang buwan “siya ay bumalik sa kaniyang ama, na ginawa sa kaniya ang ayon sa kaniyang panata na kaniyang ipinanata: at hindi siya nakilala ng lalake.” Hukom 11:36-39

Karaniwang ipinapalagay na aktuwal na inialay ni Jepte ang kaniyang anak na babae bilang hain, gaya ng isang toro o kambing na ihahandog. Sa katunayan, ang isang kaswal na pagbabasa ng ulat sa Bibliya ay pabor sa pananaw na ito. Gayunman, ang pagkakasalin ng talata 40 sa ilang salin ng Bibliya ay waring nagbibigay ng ibang kaisipan. Ipinaliliwanag nito na taun-taon ang mga anak na babae ng Israel “upang makipag-usap sa anak na babae ni Jepte, mula sa Gilead, apat na araw sa isang taon.”

Ito, ang paliwanag ng talata 39, ay naging “isang kaugalian sa Israel.” Ang anak na babae ni Jepte ay malamang na nanatiling buhay, kung hindi, ang mga babae ng Israel ay hindi maaaring makipag-usap sa kanya bawat taon. Kung susuriin nang mabuti ang rekord, lumilitaw na ang tunay na nangyari ay nanatiling birhen ang dalaga sa buong buhay niya, na, sa pananaw ng mga Israelita, ay isang napakalaking sakripisyo para sa ama na hilingin sa kanya.

Ang kaisipang ito ay maliwanag mula sa talaan. Nang ipaliwanag ni Jepte ang kaniyang posisyon sa kaniyang anak na babae, at humingi siya ng dalawang buwang biyaya, hindi niya hiniling ang dalawang buwang ito upang maghanda sa kamatayan, gaya ng ipinaliwanag ng ilang komentarista, kundi upang iiyak ang kaniyang pagkabirhen. (Mga Hukom 11:37). Nang siya ay bumalik, at ang kaniyang ama ay “ginawa sa kaniya ang ayon sa kaniyang panata na kaniyang ipinangako,” ipinaliwanag na “wala siyang kakilalang lalaki.” Si Jephte ay isa na pinamunuan ng “Espiritu ng Panginoon.” (talata 29). Dahil dito, hindi sana siya gumawa ng panata na ialay ang kanyang anak na babae bilang isang hain, dahil ito ay ipinagbabawal ng batas ni Mosaic. Deuteronomio 12:29-31

Pagkatapos ng kanyang tagumpay laban sa mga Ammonita, nasumpungan ni Jepte na kailangang itigil ang paghihimagsik ng mga Efraimita sa loob ng Israel. Ang kanilang paghihimagsik ay higit sa lahat dahil sa ang katunayan na kanilang inaangkin na si Jepte ay hindi humiling ng kanilang tulong sa pagsakop sa mga Ammonita. Hindi totoo ang kanilang pag-aangkin, at matagumpay na naitigil ni Jepte ang kanilang paghihimagsik. Wala nang iba pang naitala tungkol sa buhay ni Jepte—lamang na

ang panahon ng kaniyang paghatol ay tumagal ng anim na taon, at siya ay namatay. Hukom 12:1-7

Samson ang Makapangyarihan

Pagkamatay ni Jepte, marami pang hukom ang naglingkod sa bansang Israel, ngunit binanggit lamang sila sa rekord. Ang susunod na hukom na binigyan ng katanyagan ay si Samson, ang anak ni Manoa. Siya ay itinaas upang maging isang hukom dahil, tulad ng nangyari sa mga nakaraang okasyon, “ang mga anak ni Israel ay muling gumawa ng masama sa paningin ng Panginoon.” Bilang parusa, “ibinigay sila ng Panginoon sa kamay ng mga Filisteo sa loob ng apatnapung taon.” Hukom 13:1

Ang ina ni Samson ay baog, at isang anghel ang nagpakita at ipinaalam sa kanya na siya ay magkakaroon ng isang anak na lalaki. Si Manoa, ang kaniyang asawa, ay wala nang mangyari ito, at nanalangin siya na makita rin niya ang bisitang ito, na hindi pa nakikilala bilang isang anghel. Ang kahilingang ito ay ipinagkaloob, at sa panahon ng pakikipanayam sa anghel, si Manoah ay nag-alay ng isang batang kambing bilang hain sa ibabaw ng isang bato, at habang ito ay nasusunog ay umakyat ang anghel mula sa kanila sa apoy. Pagkatapos ay nalaman nilang binisita sila ng isang anghel, na nagpakintal sa kanila ng malaking kahalagahan sa

Oktubre 2025 55

Israel ng anak na isisilang sa kanila. Siya ay magiging, gaya ng ipinaliwanag ng anghel, isa na “magsisimulang iligtas ang Israel mula sa kamay ng mga Filisteo.” talata 2-24

Alinsunod sa mga tagubilin ng Panginoon, mula sa pagkabata ay hindi na inahit ang ulo ni Samson, sapagkat ang kanyang mga magulang ay tinagubilinan na siya ay magiging isang habambuhay na Nazareo. Sa ilalim ng mga tuntunin ng Kautusan ng mga Hudyo, na nakatala sa Mga Bilang 6:1-21, ang isang Nazareo ay isa na nahiwalay sa mga tao at eksklusibong nakatuon sa paglilingkod sa Panginoon, alinman sa limitadong panahon, o habang-buhay. Isa sa mga panlabas na katangian ng isang Nazareo ay ang kanyang hindi pinutol na buhok.

Si Samson ay kilala sa kanyang dakilang lakas. Gayunpaman, sa parehong oras, ayon sa mga pamantayan ng Bagong Tipan, ang kanyang personal na buhay ay hindi dapat papurihan. Gayunpaman, sa puso niya ay maliwanag na siya ay tapat sa Diyos, anupat sa Aklat ng Mga Hebreo siya ay pinangalanan bilang isa sa mga sinaunang bayani ng pananampalataya, gaya rin nina Gideon at Jepte, na itinuring noon. Hebreo 11:32

Bagama't may asawa na si Samson, kalaunan ay nakilala niya at "minahal ng isang babae ... na ang pangalan ay Delilah." (Hukom 16:4). Matapos siyang madiin, ibinunyag niya kay Delilah na ang sikreto ng kanyang lakas ay nasa kanyang buhok. (talata 15-17). Hindi natin dapat ipagpalagay mula dito na mayroong ilang mahiwagang paraan kung saan dumaloy ang lakas mula sa kanyang buhok patungo sa kanyang katawan. Ang iniisip ay tila habang pinanatili niya ang kanyang buhok, ang sagisag ng debosyon sa Diyos, binigyan siya ng kapangyarihan ng Panginoon upang maisakatuparan ang mga dakilang gawa ng lakas na naitala tungkol sa kanya.

Nalaman ang sikreto tungkol sa buhok ni Samson, sinamantala ni Delila ang pagkakataon, habang siya ay natutulog, upang gupitin ito ng isang lalaki. Malamang na hindi ito pinahintulutan ng Panginoon kung hindi sinira ni Samson ang kanyang mga panata ng dedikasyon sa Diyos sa kanyang pakikipag-flirt kay Delilah. Nang wala na ang kanyang buhok, inalis ng Panginoon ang kanyang suporta, at dinakip ng mga Filisteo si Samson, dumikit ang kanyang mga mata, at inihagis siya sa bilangguan. talata 19-21

Dahil si Samson, sa lakas na ipinagkaloob ng Panginoon, ay pinahirapan ang mga Filisteo nang
Oktubre 2025

matagal, sila ay nagbunyi sa katotohanan na ngayon ay nasa ilalim na nila siya. Doble nilang tiniyak na hindi siya makakatakas sa kanila sa pamamagitan ng paggapos sa kanya ng mga tanikala na tanso. Upang ipagdiwang ang tagumpay na ito laban sa makapangyarihang si Samson, ang mga panginoon ng mga Filisteo ay nagtipon upang mag-alay ng mga hain sa kanilang diyos, si Dagon. bersikulo 23,24

Ang pagtitipon na ito ay nasa kanilang paganong templo, at ito ay isang malaking pagpupulong. "Ang bahay ay puno ng mga lalaki at mga babae; at ang lahat ng mga panginoon ng mga Filisteo ay nandoon; at sa bubungan ay may humigit-kumulang tatlong libong lalaki at babae, na nagmamasid habang si Samson ay nakikipaglaro. (talata 25-27). Anong laking kahihiyan para sa makapangyarihang Samson!

Hindi nagtagal ay nagbago ang sitwasyon. Ang pananampalataya ni Samson ay sumagip. Ang kanyang buhok ay nagsimulang tumubo muli, at hiniling niya sa Panginoon na tulungan siyang muli, upang maipaghiganti niya ang kanyang sarili laban sa mga Filisteo. Ang ulat ng sumunod na pangyayari ay kilala. Inilagay niya ang kanyang sarili sa pagitan ng dalawa sa mga haligi na sumusuporta sa bubong ng gusali, itinulak niya ang mga ito, "at ang bahay ay

nahulog sa mga panginoon, at sa lahat ng mga tao na nandoon. bersikulo 22,28-30

Dito muli ay dapat nating ipagpalagay na ang lakas na espesyal na ibinigay ng Panginoon ang nagpabagsak sa templo ng mga Filisteo. Ang lahat ng mga pagsasamantala ng lakas sa bahagi ni Samson ay kasing dami ng mga himala gaya ng pagkawasak ng mga pader ng Jerico o ang paghahati ng Dagat na Pula. Kung bakit pinili ng Panginoon na ipakita ang kanyang lakas sa pamamagitan ng isang tao, maaaring hindi natin alam, maliban na nakakatulong itong ilarawan na ang ating Diyos ay hindi limitado sa paraang magagamit niya upang maisakatuparan ang kanyang mga layunin.

Mga Hukom sa hinaharap

Si Kristo at ang kanyang tapat na mga tagasunod sa kasalukuyang panahon ang magiging mga hukom sa hinaharap na panahon ng paghuhukom. (Gawa 17:31; 1 Corinto 6:2). Kung paanong ang Israel ay nasa ilalim ng pagkaalipin sa mga kaaway nito dahil sa pagsuway sa banal na kautusan, gayundin ang buong mundo ay nasa pagkaalipin ngayon sa kasalanan at kamatayan—magkapareho ang mga Hudyo at mga Gentil. Gayunman, sa takdang panahon ng Diyos ay ibabangon niya ang mga

hukom na ito na maagang inihanda para sa dakilang pananagutang ito, at sa pamamagitan nila ang lahat ng kusa at masunurin ng sangkatauhan ay maliligtas mula sa kamatayan. Ito ay isang maluwalhating pag-asa!